

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/6/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913200170
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2013:5913200170.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľky: N. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXXX/XA, XXX XX W., prechodne bytom C. N. 5, XXX XX W., zast. splnomocneným zástupcom Ing. Róbertom Spišákom, nar. 29.03.1968, bytom Mesto Ružomberok, adresa na doručovanie: Veľký Polík 5, 034 01 Ružomberok, proti odporkyni: K. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/XA, XXX XX W., v konaní o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

Súd návrh v celom rozsahu zamietá.

Odporkyni sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.01.2013 sa navrhovateľka domáhala zvýšenia výživného na seba ako plnoleté dieťa voči odporkyni ako svojej matke zo sumy 28,-eur mesačne na sumu 200,-eur mesačne vždy do každého 10. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky počnúc od podania návrhu. Na zdôvodnenie svojho návrhu uviedla, že jej rodičia sú rozvedení, pričom že odporkyňa bola zaviazaná k vyživovacej povinnosti uznesením súdu č.k. 3P/87/2011-48 s účinnosťou od 28.11.2011 a otec jej dobrovoľne na základe jeho vtedajších možností prispieva sumou 200,-eur na základe uznesenia č.k. 2P/100/2011-20. Navrhovateľka pre neustále invektívy zo strany odporkyne musela s otcom opustiť trvalé bydlisko a nájsť si podnájom, čím sa podstatne zmenili jej pomery a narástli náklady spojené s jej zdravotným stavom a bývaním od posledného podania návrhu na určenie vyživovacej povinnosti voči odporkyni. V tom čase bola študentkou 1. ročníka Katolíckej univerzity Ružomberok, teraz študuje v 2. ročníku. Odporkyňa jej okrem výživného v uvedenej peňažnej výške neprispieva ničím na výživu. Celú starostlivosť o navrhovateľku zabezpečuje jej otec. Otec pracoval v spoločnosti SpiTec, s.r.o. ako konateľ a technik v trvalom pracovnom pomere do 31.05.2012 s čistým mesačným príjmom od 01.01.2012 do 31.05.2012 v sume 286,54 eur a od 01.06.2012 do 31.12.2012 pracoval na dohodu o vykonaní práce s čistým mesačným príjmom 135,-eur. Otec navrhovateľky platí za dodávku elektrickej energie sumu 150,-eur a od 01.06.2012 si platí minimálne zdravotné poistenie v sume 45,78 eur, ktoré sa v roku 2013 zvyšuje na sumu 55,02 eur, taktiež platí poplatok za komunálny odpad vo výške 22,14 eur. Od 03.06.2012 otec navrhovateľky požiadal ÚPSVaR Ružomberok o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie, no doposiaľ mu nebolo vyhovené z dôvodu, že na Okresnom súde Žilina neprehol od januára 2012 výmaz jej otca ako spoločníka. V súčasnosti je otec navrhovateľky bez príjmu a aktívne si hľadá zamestnanie. Na základe uvedeného otec navrhovateľky požiadal o zníženie vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke na sumu minimálneho výživného, konanie vedené pod sp.zn. 7P/131/2012 nie je právoplatne skončené. Odporkyňa je zamestnaná od 16.01.2012 v organizácii Detský domov v Ružomberku a jej priemerný čistý mesačný príjem za posledných 6 mesiacov je 442,55 eur a daňový bonus 21,03 eur mesačne. Vzhľadom na uvedené má navrhovateľka za to, že došlo k zmene pomerov na jej strane i na strane odporkyne.

Odporkyňa sa k návrhu písomne nevyjadрила.

V súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) súd konal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľky, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, pričom jej splnomocnený zástupca jej neprítomnosť ospravedlnil študijnými povinnosťami (dňa 30.01.2013) a zhoršeným zdravotným stavom (dňa 13.02.2013).

Na pojednávaní dňa 30.01.2013 splnomocnený zástupca navrhovateľky zotrval na podanom návrhu, ako aj na skutočnostiach v ňom uvedených, pričom na doplnenie uviedol, že k zvýšeniu výdavkov navrhovateľky od ostatného rozhodnutia nijako zásadne nedošlo, avšak došlo k podstatnému zníženiu jej príjmov, nakoľko v čase posledného rozhodnutia bola jeho vyživovacia povinnosť voči navrhovateľke určená na sumu 200,-eur mesačne, avšak s poukazom na pokles jeho príjmu došlo na základe rozhodnutia súdu k uzavretiu zmluvy a jemu bola uložená povinnosť prispievať na výživu dcéry výživným vo výške 30,-eur mesačne; tým došlo k poklesu príjmov navrhovateľky titulom výživného od otca o 170,-eur mesačne. Splnomocnený zástupca ďalej uviedol, že navrhovateľkou nežije v spoločnej domácnosti, nakoľko on občas bývam u nej, občas u svojich rodičov, prípadne u jeho známej. Pokiaľ ide o nájomné za byt, v ktorom navrhovateľka býva, toto uhrádza navrhovateľka, avšak on jej s touto úhradou finančne vypomáha a taktiež jej vypomáhajú aj starí rodičia. Taktiež jej finančne vypomáha aj jej priateľ, ktorý však s ňou nebýva v spoločnej domácnosti. Splnomocnený zástupca navrhovateľky uhrádza náklady na elektrickú energiu, platí si zdravotné poistenie a poplatok za komunálny odpad tak, ako je uvedené v návrhu. S odporkyňou býva v domácnosti ich spoločný syn N. I., ktorý študuje na Žilinskej univerzite a ktorému on prispieva na výživu výživným vo výške 30,-eur mesačne. Navrhovateľka má v úmysle si požiadať o priznanie sociálneho štipendia s poukazom na jej zlú finančnú situáciu. Syn okrem sociálneho štipendia chodí pravidelne cez leto si privyrobiť do zahraničia, z čoho taktiež má určité finančné prostriedky.

Na pojednávaní dňa 13.02.2013 splnomocnený zástupca navrhovateľky uviedol, že príkazy na úhradu ktoré súdu predložil na predchádzajúcom pojednávaní, konkrétne príkazy na úhradu zo dňa 27.12.2012, 21.11.2012, 15.05.2012, 14.01.2013, 05.03.2012 a 21.06.2012, sa týkajú výlučne úhrady výživného, ktoré mal platiť na navrhovateľku v zmysle uznesenia tunajšieho súdu č.k. 2P/100/2011-20 zo dňa 06.02.2012.

Odporkyňa na pojednávaní dňa 30.01.2013 s návrhom nesúhlasila. Je pravda, že od ostatného rozhodnutia sa zamestnala, avšak jej výdavky jej neumožňujú prispievať na výživu navrhovateľky vyšším výživným ako súdom doposiaľ stanoveným. Ona býva v byte spolu so synom, ktorý študuje v Žiline a taktiež s ním sú spojené zvýšené výdavky. Splnomocnený zástupca navrhovateľky prispieva na výživu syna iba výživným vo výške 30,-eur mesačne a tým pádom sa ona musí vo zvýšenej miere podieľať na výžive syna, ktorý je síce plnoletý, avšak sústavne sa pripravuje na zamestnanie. Pokiaľ ide o tvrdenia splnomocneného zástupcu navrhovateľky, on býva prevažne iba u navrhovateľky a ku svojim rodičom pravdepodobne tak často nechodí, ako to deklaruje, nakoľko jeden z jeho rodičov býva v Banskej Bystrici a druhý na východnom Slovensku a z toho vyplýva, že pri zlej finančnej situácii, deklarovanej splnomocneným zástupcom navrhovateľky, by ani nemal z čoho tak často cestovať a prebývať u svojich rodičov. Ďalej odporkyňa poukázala na to, že ona býva so synom v 2-izbovom byte a rovnako aj navrhovateľka s otcom bývajú v 2-izbovom byte. Nájomné, ktoré však platí navrhovateľka za predmetný byt, je pomerne vysoké a pri ňou deklarovanej zlej finančnej situácii by sa mohla popozerať po lacnejšom nájme. V tejto súvislosti odporkyňa navrhla, aby navrhovateľka zdokladovala, z akých jej príjmov je schopná uhrádzať pomerne vysoké nájomné, ako aj ďalšie úhrady spojené s užívaním predmetného bytu, keď v návrhu uvádza, že jej finančná situácia je taká zlá. Aj priateľ navrhovateľky je v súčasnosti študent, čiže ani on by nemal mať príjem, na základe ktorého by mal navrhovateľke nejako finančne vypomáhať. Súčasne poukázala na to, že otec navrhovateľky predal, resp. daroval spoločnosť SpiTec, s.r.o. svojej sestre, pričom v tejto spoločnosti zostal konateľom a následne táto spoločnosť bola prevedená na jeho priateľa.

Na pojednávaní dňa 13.02.2013 odporkyňa svoju výpoveď doplnila, že už v čase, kedy bolo naposledy rozhodované o jej vyživovacej povinnosti voči navrhovateľke v konaní vedenom pod sp.zn. 3P/87/2011, konkrétne v čase vyhlásenia uznesenia o schválení súdneho zmluvy č.k. 3P/87/2011-48 zo dňa 09.02.2012, bola zamestnaná u svojho terajšieho zamestnávateľa, u ktorého jej vznikol pracovný pomer dňa 16.01.2012. V čase uzatvorenia predmetného zmluvy navrhovateľka, resp. jej splnomocnený zástupca už mali vedomosť o tom, že ona je zamestnaná.

Súd sa v rámci vykonaného dokazovania okrem výsluchu účastníkov konania oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, ako aj pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 7P/128/2012, sp.zn. 3P/87/2011, sp. zn. 7C/110/2011, sp. zn. 2P/100/2011, sp. zn. 2P/87/2012 a sp. zn. 7P/131/2012, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Rozsudkom č.k. 7C/110/2011-55 zo dňa 10.05.2012 (právoplatným dňom 13.06.2012) súd manželstvo rodičov navrhovateľky rozviedol a konanie v časti o konanie v časti o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k už plnoletým deťom N. I., nar. XX.XX.XXXX a N. I., nar. XX.XX.XXXX zastavil.

Uznesením č.k. 2P/100/2011-20 zo dňa 06.02.2012 (právoplatným dňom 05.03.2012) súd schválil zmier medzi navrhovateľkou N. I. a odporcom X.. W. I., v zmysle ktorého sa odporca zaviazal prispievať na výživu navrhovateľky výživným vo výške 200,-eur mesačne počnúc od 27.12.2011 vždy do každého 10. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

Uznesením č.k. 3P/87/2011-48 zo dňa 09.02.2012 (právoplatným dňom 16.03.2012) súd schválil zmier medzi navrhovateľkou N. I. a odporkyňou K. I., v zmysle ktorého sa odporkyňa zaviazala prispievať na výživu navrhovateľky výživným vo výške 26,-eur mesačne počnúc od 28.11.2011 vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

Uznesením č.k. 7P/131/2012-48 zo dňa 17.01.2013 súd schválil zmier medzi navrhovateľom X.. W. I. a odporkyňou N. I., v zmysle ktorého sa navrhovateľ zaviazal prispievať na výživu odporkyne zníženým výživným vo výške 30,-eur mesačne počnúc od 01.12.2012 vždy do každého 10. dňa v mesiaci vopred k rukám odporkyne.

Uznesením č.k. 2P/87/2012-168 zo dňa 24.01.2013 súd schválil zmier medzi navrhovateľom N. I. a odporcom X.. W. I., v zmysle ktorého sa odporca zaviazal prispievať na výživu svojho plnoletého syna výživným vo výške 30,-eur mesačne počnúc od 01.09.2012 vždy do každého 10. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa.

Navrhovateľka je študentkou 2. ročníka denného bakalárskeho štúdia na Katolíckej univerzite v Ružomberku. Býva v dvojizbovom byte, za ktorý uhrádza nájomné a preddavky na vodné a stočné vo výške 200,-eur mesačne. Otec navrhovateľky uhrádza náklady spojené s dodávkou elektrickej energie vo výške 150,-eur mesačne a poplatok za komunálny odpad vo výške 22,14 eur ročne. Navrhovateľka je v evidencii občanov s ťažkým zdravotným postihnutím, pričom poberá peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia vo výške 18,06 eur mesačne. Zároveň poberá prídavok na seba ako plnoleté nezaopatrené dieťa vo výške 23,10 eur mesačne. Na jej výživu jej otec prispieval v roku 2012 sumou 200,-eur mesačne, v mesiaci december (dňa 27.12.2012) jej nad rámec výživného stanoveného súdom prispel ešte sumou 200,-eur a v januári 2013 jej na výživu prispel sumou 400,-eur.

Odporkyňa je zamestnaná v Detskom domove v Ružomberku, pričom jej funkčný plat má od 01.10.2012 výšku 404,50 eur mesačne a jej čistý mesačný príjem za posledných 6 mesiacov predchádzajúcich podaniu návrhu mal výšku 442,55 eur. Od 01.09.2012 odporkyňa si uplatnila u zamestnávateľa daňový bonus na N. I. vo výške 21,03 eur mesačne. Odporkyňa býva v dvojizbovom byte, za ktorý uhrádza nájomné vo výške 180,-eur mesačne. Zároveň uhrádza náklady spojené s dodávkou elektrickej energie vo výške 41,49 mesačne, úhradu za dodávku plynu 10,-eur mesačne a poplatok za komunálny odpad vo výške 22,14 eur ročne.

Podľa § 78 ods.1 veta prvá Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 77 ods.1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Zákon o rodine v § 78 ustanovuje osobitný mechanizmus nápravy (ktorý nemožno využiť pri iných právoplatných rozhodnutiach) pre prípady, keď sa skutkový stav odchyľil od podmienok daných pri

rozhodnutí, ako výnimku zo zásady nezmeniteľnosti súdnych rozhodnutí a prostredníctvom tejto úpravy sa umožňuje prelomenie prekážky rei iudicatae na základe preukázanej zmeny pomerov, ku ktorej môže dôjsť na strane oprávneného, povinného alebo na oboch stranách. Podľa okolností konkrétneho prípadu môže ísť o zmenu v oblasti príjmových pomerov, výdavkov, celkových majetkových pomerov. Zmenu pomerov pritom možno vymedziť ako zmenu rozhodujúcich kritérií v porovnaní so skutkovým stavom existujúcim v čase predchádzajúcom rozhodnutiu súdu. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi. Dôvodom na zmenu rozhodnutia však budú len v prípade, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov (t.j. ovplyvnia celkovú situáciu nielen na krátky čas).

Procesné zásady určujú, že pre rozhodovanie súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia. Pre posúdenie predpokladov na zmenu právoplatného rozsudku o výživnom musí byť doložený záver, že od predchádzajúceho rozhodnutia došlo k zmene pomerov a že v dôsledku toho je potrebné zmeniť i výšku výživného. Nestačí len úvaha o tom, či doterajšie výživné je primerané potrebám oprávneného a možnostiam povinného. Inak by totiž šlo o neprípustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Pokiaľ potom navrhovateľka prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu tvrdila podstatnú pozitívnu zmenu v pomeroch odporkyne oproti stavu v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu spočívajúcu zmene jej zárobkových pomerov, vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že odporkyňa bola zamestnaná u svojho terajšieho zamestnávateľa od 16.01.2012, t.j. už v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu, a teda nejde o skutkovú okolnosť, na ktorú by súd mohol prihliadať ako na okolnosť novú, ktorá tu v čase posledného rozhodnutia súdu nebola. Podľa tvrdení odporkyne o skutočnosti, že je zamestnaná, mala vedomosť navrhovateľka, resp. jej splnomocnený zástupca už v čase predchádzajúceho rozhodnutia súdu, ktorým bol schválený zmier medzi účastníkmi konania. Avšak aj keby tomu nebolo tak (dokazovanie v tomto smere by bolo nad rámec dokazovania potrebného pre rozhodnutie v danej veci), súd je viazaný posledným rozhodnutím súdu, ktoré vychádzalo (malo vychádzať) z pomerov a okolností existujúcich v čase jeho vyhlásenia, preto sa nezaoberal (nemohol zaoberať) posudzovaním skutkových okolností, ktoré už boli (mali byť) predmetom posudzovania v predchádzajúcom rozhodnutí. Vzhľadom na uvedené súd nemôže novým rozhodnutím zhojiť nedostatočne alebo nesprávne zistený skutkový stav v predchádzajúcom konaní, avšak poukazuje na inštitút obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne.

Navrhovateľka prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu netvrdila zvýšenie výdavkov na jej strane, ale ako ďalší dôvod na zvýšenie výživného uviedla práve pokles svojich príjmov v dôsledku zníženia vyživovacej povinnosti otca k nej o sumu 170,-eur mesačne. Z vykonaného dokazovania mal súd však preukázané, že otec navrhovateľky jej až doposiaľ dobrovoľne prispieva na výživu dokonca vyšším výživným, než bolo stanovené súdom. Počnúc od 01.12.2012 došlo k zníženiu vyživovacej povinnosti otca k dcére zo sumy 200,-eur mesačne na sumu 30,-eur mesačne s poukazom na nepriaznivé finančné a zárobkové pomery otca. Za uvedené obdobie do rozhodnutia súdu (t.j. za obdobie 12/2012 - 02/2013) otec dobrovoľne prispel na výživu navrhovateľky sumou 800,-eur (za toto obdobie mal otec prispieť na výživu navrhovateľky sumou 600,-eur), a to aj napriek tomu, že sa podaním zo dňa 20.11.2012 domáhal zníženia výživného voči navrhovateľke na sumu 30,-eur mesačne počnúc od 01.12.2012 argumentujúc, že jeho finančná situácia mu neumožňuje platiť výživné v pôvodne stanovenej výške. V danom prípade tak súd nevidí deklarovaný pokles v príjmoch navrhovateľky, ktorej otec doposiaľ prispieva na výživu sumou 200,-eur mesačne (a nad rámec tohto výživného aj ďalšími peňažnými čiastkami) a v plnej miere pokrýva aj jej ďalšie náklady spojené s bývaním (úhradu za dodávku elektrickej energie a poplatok za komunálny odpad).

V nadväznosti na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že navrhovateľka dôvody na zvýšenie vyživovacej povinnosti odporkyne k nej nepreukázala, preto jej návrh v celom rozsahu zamietol. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods.1 O.s.p. tak, že náhrada trov konania prináleží odporkyni, ktorá mala úspech vo veci proti navrhovateľke, avšak odporkyňa si náhradu trov neuplatnila, ani zo spisu jej žiadne trovy v súvislosti s týmto konaním nevyplývajú, preto jej ich náhradu súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).